

ДОЩИК, ДОЩИК

Досить швидко

До - щик, до - щик, кра - па - є дріб - нень - ко...

Я ж ду - ма - ла, я ж ду - ма - ла за - по - ро - жець, нень - ко!

Я ж ду - ма - ла, я ж ду - ма - ла за - по - ро - жець, нень - ко!

Дощик, дощик,
Капає дрібненько...

Я ж думала, я ж думала,
Запорожець, ненько! *Двічі*

Коли б знала, коли б знала,
Звідкіль виглядати,
То б найняла, заставила
Стежку протоптати. *Двічі*

Аж він їде, аж він їде,
Ступає дрібненько,

То ж мій милий, то ж то любий | *Двічі*
Дивіться, ненько!

Дощик, дощик,
Аж із стріхи капотить...
Розсердився мій миленький,
Аж ногами тупотить. | *Двічі*

Розсердився, розгнівився
Милий мій на мене,
А як гляне – серце в'яне
І в його, і в мене! | *Двічі*